

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. birželio 22 d.*

„ERPF – Regioninė politika – Veiksmų programos, susijusios su „Investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimo Italijoje“ tikslu – Sprendimas, patvirtinantis ERPF finansinį įnašą į didelės apimties projektą „Didelės apimties nacionalinis itin spartaus ryšio projektas – baltosios zonos“ – Paramos gavėjo išlaidų, susijusių su PVM, netinkamumas finansuoti – Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktas – Sąvoka „PVM, kai jį galima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus“

Byloje T-357/19

Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,

ieškovė,

palaikoma

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, J. Vláčil ir O. Serdula,

ir

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos I. Herranz Elizalde,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Mantl ir F. Tomat,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai V. Valančius (pranešėjas) ir I. Reine,

kancleris E. Coulon,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: italų.

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

- 1 Pagal SESV 263 straipsnį pareikštu ieškiniu ieškovė Italijos Respublika prašo panaikinti 2019 m. balandžio 3 d. Komisijos sprendimą C(2019) 2652 *final*, kuriuo patvirtinamas finansinis įnašas į didelės apimties projektą „Didelės apimties nacionalinis itin spartaus ryšio projektas – baltosios zonos“, atrinktą vykdant veiksmų programas „POR Abruzzo FESR 2014-2020“, „Basilicata“, „POR Calabria FESR FSE“, „Campania“, „POR Emilia Romagna FESR“, „POR Lazio FESR“, „POR Liguria FESR“, „POR Lombardia FESR“, „POR Marche FESR 2014-2020“, „POR Piemonte FESR“, „POR Puglia FESR-FSE“, „POR Sardegna FESR“, „Sicilia“, „Toscana“, „POR Umbria FESR“, „POR Veneto FESR 2014-2020“ ir „Įmonės ir konkurencija“ Italijoje, tiek, kiek juo į Europos Sąjungos finansavimą neįtraukiamos paramos gavėjo kaip pridėtinės vertės mokestis (PVM) patirtos išlaidos (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

- 2 2015 m. kovo 3 d. Italijos Respublikos Ministrų Tarybos prezidiumas priėmė dokumentą „Italijos strategija dėl itin spartaus ryšio“.
- 3 Ši strategija, be kita ko, apėmė tikslą Italijos teritorijoje užtikrinti 100 megabitų per sekundę (Mbps) interneto ryšio greitį 85 % namų ūkių ir visuose viešuosiuose pastatuose (įskaitant mokyklas ir ligonines) ir mažiausiai 30 Mbps greitį likusiems gyventojams, ypač rinkos nepakankamumo zonose, kuriose naujos kartos interneto prieigos tinklų nebuvo ir kur privatūs operatoriai neplanavo tokių tinklų diegti per ateinančius trejus metus (toliau – baltosios zonos).
- 4 Siekdamas įdiegti naujos kartos interneto prieigos tinklus baltosiose zonose iki 2022 m. gruodžio 31 d., Italijos Respublikos tarpministerinis ekonomikos planavimo komitetas 2015 m. rugpjūčio 6 d. sprendimu patvirtino tiesioginę viešąją apie 4 mlrd. eurų intervenciją: t. y. 2,2 mlrd. eurų finansuojami iš Italijos plėtros ir sanglaudos fondo, o 1,8 mlrd. eurų iš esmės finansuojami iš Europos žemės ūkio plėtros fondo (ERPF) ir iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP).
- 5 Konkrečiai kalbant, Italijos valdžios institucijų pasirinktas intervencijos modelis numatė vieno ar kelių koncesininkų atranką viešuosiuose pirkimuose, siekiant, pirma, sukurti pasyvią itin spartaus interneto prieigos tinklo infrastruktūrą, kuri išlieka Italijos valstybės nuosavybė, ir, antra, užtikrinti šio tinklo priežiūrą, valdymą ir komercinį eksploatavimą dvidešimties metų laikotarpiui.
- 6 2016 m. birželio 30 d. Sprendimu C(2016) 3931 *final* Europos Komisija nusprendė, kad naujos kartos itin spartaus interneto prieigos tinklo baltosiose zonose viešasis finansavimas yra valstybės pagalba „SA.41647 (2016/N) – Italija – Itin spartaus ryšio strategija“ ir kad ši valstybės pagalba suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nes ja siekiama palengvinti tam tikros ekonominės veiklos arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrą ir ji nepaveikia prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

- 7 Po šio sprendimo Italijos ekonominės plėtros ministerija pavedė *Infratel Italia SpA* (toliau – *Infratel*) pasirinkti vieną ar kelis koncesininkus, siekiant sukurti pasyvią itin didelės spartos interneto prieigos tinklo infrastruktūrą ir užtikrinti jos priežiūrą ir komercinį eksploatavimą.
- 8 2017 m. birželio 20 d. ir lapkričio 8 d., vėliau 2019 m. balandžio mėn., pasibaigus trims konkurso procedūroms, *Infratel* sudarė koncesijos sutartis su *Open Fiber SpA*, siekdama, pirma, sukurti pasyvią itin didelės spartos interneto prieigos tinklo infrastruktūrą ir, antra, užtikrinti šio tinklo priežiūrą, valdymą ir komercinį eksploatavimą dvidešimties metų laikotarpiui, kuris gali būti pratęstas.
- 9 2017 m. rugsėjo 7 d. Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai prašymą dėl ERPF finansinio įnašo, skirto įgyvendinti „Didelės apimties nacionalinį itin spartaus ryšio projektą – baltosios zonos“ (toliau – didelės apimties projektas BUL), kurį vadovaujančioji institucija atrinko iš prioritetinės krypties Nr. 2 veiksmų programų „POR Abruzzo FESR 2014-2020“, „Basilicata“, „POR Calabria FESR FSE“, „Campania“, „POR Emilia Romagna FESR“, „POR Lazio FESR“, „POR Liguria FESR“, „POR Lombardia FESR“, „POR Marche FESR 2014-2020“, „POR Piemonte FESR“, „POR Puglia FESR-FSE“, „POR Sardegna FESR“, „Sicilia“, „Toscana“, „POR Umbria FESR“, „POR Veneto FESR 2014-2020“ ir „Įmonės ir konkurencija“.
- 10 Iš šio prašymo ir jį pagrindžiančios Italijos valdžios institucijų pateiktos informacijos matyti, kad Ekonominės plėtros ministerija jame buvo nurodyta kaip ERPF įnašo gavėja, o didelės apimties projektą BUL turėjo įgyvendinti *Infratel*.
- 11 Šiomis aplinkybėmis Italijos valdžios institucijos manė, kad su statybos išlaidomis susijęs PVM tinkamas finansuoti iš ERPF, nes jį sumokėjo Ekonominės plėtros ministerija, neturėdama galimybės susigrąžinti jo pagal nacionalinės PVM teisės aktus, nes ji nėra PVM mokėtoja ir jo negali atskaityti.
- 12 Galiausiai buvo patikslinta, kad visa *Infratel* priklausė *Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA*, kurios vienintelė akcininkė buvo *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikos ir finansų ministerija, Italija).
- 13 2018 m. balandžio 30 d. Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos, kad būtų galima įvertinti PVM už statybos išlaidų, patirtų įgyvendinant didelės apimties projektą BUL, tinkamumą finansuoti.
- 14 2018 m. liepos 2 d. Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai šią papildomą informaciją.
- 15 Iš jos matyti, kad itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos etape sąskaitų faktūrų išrašymo sistema buvo tokia:
  - koncesininkas pateikia *Infratel* sąskaitas faktūras, susijusias su atliktų darbų išlaidomis, įskaitant PVM,
  - vėliau *Infratel* pateikia tų pačių sumų, įskaitant PVM, sąskaitas faktūras Ekonominės plėtros ministerijai,
  - Ekonominės plėtros ministerija, viena vertus, apmokėdavo *Infratel* pateiktas sąskaitas faktūras be mokesčio ir, kita vertus, PVM sumokėdavo tiesiogiai Ekonomikos ir finansų ministerijai pagal nacionalinės teisės aktuose numatytą atskirto PVM mokėjimo tvarką, atitinkančią

2017 m. balandžio 25 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2017/784, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 206 ir 226 straipsnių, ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1401 (OL L 118, 2017, p. 17).

- 16 Be to, kiek tai susiję su itin spartaus interneto prieigos tinklo eksploatavimo etapu, buvo numatyta, kad koncesininkas moka *Infratel* koncesijos mokestį už naudojamą minėtu tinklu ir tiesiogiai sumoka atitinkamą PVM Ekonomikos ir finansų ministerijai pagal tą pačią PVM atskirto mokėjimo tvarką. Taigi *Infratel* turėjo tiesiogiai pateikti koncesininkui sąskaitas faktūras už koncesijos mokestį.
- 17 Galiausiai paskutiniame Italijos valdžios institucijų pateikto prašymo finansuoti dokumente didelės apimties projekto BUL išlaidos buvo įvertintos 3 096 733 706,11 euro, iš kurių 364 798 002 eurus sudarė PVM. Šių institucijų teigimu, PVM iš dalies sudarė išlaidos, t. y. 210 044 165,81 euro, tinkamos finansuoti ERPF finansiniu įnašu.
- 18 2018 m. gruodžio 26 d. Komisija informavo Italijos valdžios institucijas, kad išlaidos, susijusios su PVM, yra netinkamos finansuoti iš ERPF ir EŽŪFKP, ir paragino šias institucijas PVM sumą atimti iš visų tinkamų finansuoti didelės apimties projekto BUL išlaidų.
- 19 2019 m. kovo 6 d. Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai galutinę ERPF finansinio įnašo į didelės apimties projektą BUL prašymo versiją. Šioje galutinėje versijoje vis dar buvo nurodytos su PVM susijusios išlaidos, kurios sudarė 210 044 165,81 euro, kaip tinkamos finansuoti išlaidos.
- 20 Ginčijamu sprendimu Komisija patvirtino ERPF 941 022 670 eurų finansinį įnašą į didelės apimties projektą BUL, taikydama 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos bendrosios nuostatos dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo, Sanglaudos fondo, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai ir Europos žuvininkystės fondui, kuriuo nustatomos Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013, p. 320), 102 straipsnio 2 dalį.
- 21 Šiame sprendime Komisija nusprendė, kad Ekonominės plėtros ministerijos nurodytas PVM įgyvendinant didelės apimties projektą BUL nėra paramos gavėjo ekonominė našta ir negalima laikyti, kad jo negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 22 Grįsdama šią išvadą Komisija ginčijamame sprendime rėmėsi trimis skirtingais motyvais.
- 23 Pirma, Komisija nusprendė, kad PVM mokėjimas tarp dviejų ministerijų, šiuo atveju Ekonominės plėtros ministerijos ir Ekonomikos ir finansų ministerijos, negali būti laikomas Italijos valstybės centrinės administracijos, įskaitant Ekonominės plėtros ministeriją, išlaidomis.
- 24 Antra, Komisija, atsižvelgdama į *Infratel* vidaus (*in house*) bendrovės statusą, nurodė, kad PVM nebuvo mokėtinas už vidaus sandorius, todėl PVM neturėjo būti įtrauktas į sąskaitas faktūras, kurias *Infratel* išrašė Ekonominės plėtros ministerijai. Be to, remiantis ginčijamu sprendimu, *Infratel* galėjo atskaityti PVM už statybos darbus, nes ji yra apmokestinamasis asmuo.

- 25 Trečia, Komisija nurodė, kad didelės apimties projektas BUL generavo pajamas iš koncesijos mokesčių, kuriuos koncesininkas moka *Infratel* už itin spartaus interneto prieigos tinklo eksploatavimą. Kadangi šiems mokesčiams buvo taikomas PVM, Komisija iš to padarė išvadą, kad šis pardavimo PVM neutralizuoja už minėto tinklo statybos darbus mokėtiną pirkimo PVM ir kad dėl to teoriškai PVM galima buvo susigrąžinti, neatsižvelgiant į didelės apimties projekto BUL struktūrą ir paramos gavėjo ir *Infratel* atskirtį.
- 26 Šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte esanti sąvoka „negalima susigrąžinti pagal nacionalin[ės] PVM teisės aktus“ turi būti suprantama taip, kad PVM netinkamas finansuoti visais atvejais, kai paramos gavėjas jį gali atskaityti ar bet kuriuo būdu susigrąžinti.
- 27 Taigi Komisija nusprendė, kad didelės apimties projekto BUL išlaidos, susijusios su PVM, netinkamos finansuoti ERPF finansiniu įnašu.

Šalių reikalavimai

- 28 2019 m. birželio 14 d. Italijos Respublika pateikė šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarijai. Ji Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo ERPF įnašu nefinansuojamos išlaidos, kurias paramos gavėjas patyrė kaip PVM,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
  - priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 30 Čekijos Respublika ir Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo:
- patenkinti Italijos Respublikos ieškinį,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 31 Grįsdama savo ieškinį Italijos Respublika iš esmės nurodo tris pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu, antra, su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, toliau – PVM direktyva) 9, 11, 13, 28, 206 ir 250 straipsnių pažeidimu, įskaitant Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 2 dalį, ir, trečia, su Reglamento Nr. 1303/2013 61 straipsnio 8 dalies c punkto pažeidimu.
- 32 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu.

- 33 Šiame pagrindu Italijos Respublika, palaikoma Čekijos Respublikos ir Ispanijos Karalystės, teigia, kad, priešingai nei 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiančio Sanglaudos fondą ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1164/94, (OL L 210, 2006, p. 79), 3 straipsnyje ir 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999, (OL L 210, 2006, p. 1) 7 straipsnyje, Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte yra griežta nuoroda į nacionalinės PVM teisės aktus, o tai reiškia, kad tik atskaitytinios PVM išlaidos, kaip jos suprantamos pagal konkrečius mokesčių teisės aktus, gali būti neįtrauktos į tinkamas finansuoti išlaidas. Vis dėlto kitos susigrąžinimo formos, kurios nėra konkrečiai mokestinio pobūdžio ir nėra grindžiamos nacionalinės PVM teisės aktais, negali lemti PVM neįtraukimo į išlaidas, tinkamas finansuoti ERPF finansiniu įnašu.
- 34 Italijos Respublika iš esmės pabrėžia, kad Ekonominės plėtros ministerija, kuri turi ERPF finansinio įnašo gavėjos statusą, neturi teisės atskaityti PVM, kurį ji turi sumokėti už pasyvios itin spartaus interneto prieigos tinklo infrastruktūros statybą, todėl, kadangi šio PVM negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, Komisija negali teisėtai neįtraukti jo į tinkamas finansuoti išlaidas.
- 35 Komisija teigia, kad šis pagrindas nepagrįstas, ir remiasi trimis ginčijamame sprendime nurodytais motyvais, pakartotais šio sprendimo 22–26 punktuose.
- 36 Pirmiausia ji pabrėžia, kad Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta galimybė susigrąžinti PVM nurodo daug platesnę nei PVM atskaitos sąvoką ir kad nors Ekonominės plėtros ministerija iš tikrųjų neturi PVM mokėtojos statuso, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 13 straipsnio 1 dalį, ši ministerija gali susigrąžinti PVM, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 37 Taigi, Komisijos teigimu, Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą reikia aiškinti kartu su to paties reglamento 65 straipsnio, susijusio su išlaidų tinkamumu finansuoti, nuostatomis, iš kurių matyti, kad tik išlaidos, kurias realiai ir galutinai patyrė paramos gavėjas, yra tinkamos finansuoti struktūrinių fondų įnašais.
- 38 Šiame kontekste yra du atvejai, kai paramos gavėjui tenkanti PVM našta nėra reali ir galutinė, t. y. pirma, kai paramos gavėjas gali atskaityti PVM pagal PVM direktyvos X antraštinės dalies nuostatas ir, antra, kai, nors gavėjas negali atskaityti PVM, patirtos išlaidos vis dėlto gali būti susigrąžintos kitais būdais, t. y. taikant kompensavimo mechanizmą, reglamentuojamą kitais teisės aktais nei susijusiais su PVM, arba kai PVM, sumokėtas už bendrai finansuojamus infrastruktūros statybos darbus, susigrąžinamas iš pajamų, gautų valdant šią infrastruktūrą, kaip yra šiuo atveju.
- 39 Konkrečiai kalbant, Komisija pabrėžia, kad infrastruktūros statybos ir naudojimo etapai negali būti atskirti techniniu, organizaciniu ir instituciniu požiūriais ir kad nagrinėjamu atveju už infrastruktūros statybos darbus sumokėtas pirkimo PVM iš tikrųjų yra susigrąžinamas, nes jį neutralizuoja pardavimo PVM, surinktas nuo koncesijos mokesčių už naudojimąsi infrastruktūra.

- 40 Komisija mano, kad kitoks aiškinimas prieštarautų Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto tikslui, nes leistų paramos gavėjui du kartus susigrąžinti PVM, kurio jis negali atskaityti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, pirmą kartą dėl nacionalinio kompensavimo mechanizmo arba dėl pajamoms taikomo PVM, o antrą kartą – dėl struktūrinių fondų įnašo.

Dėl Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto aiškinimo

- 41 Pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus, ir, be kita ko, į šio akto priėmimo aplinkybes (žr. 2018 m. liepos 11 d. Sprendimo *E LATS*, C-154/17, EU:C:2018:560, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Pirmiausia reikia priminti, kad, be kita ko, taikant SESV 174–176 straipsnius, Reglamentu Nr. 1303/2013 nuo 2014 m. sausio 1 d. nustatomos bendrosios taisyklės, taikomos „Europos struktūriniams ir investiciniams fondams“ (toliau – ESI fondai), įskaitant ERPF, ir ERPF taikomos bendrosios nuostatos.
- 43 Konkrečiai kalbant, iš Reglamento Nr. 1303/2013 100 straipsnio matyti, kad ERPF gali remti didelės apimties projektą, kurį sudaro grupė darbų, veiksmų ar paslaugų, skirtų nedalomam tiksliai nustatyto ekonominio arba techninio pobūdžio uždaviniui, kuriuo siekiama aiškiai nustatytų tikslų, atlikti, o bendros tinkamos finansuoti išlaidos yra didesnės kaip 50 000 000 EUR, jeigu šis didelės apimties projektas patenka į vieną ar kelias veiksmų programas pagal „Investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimo“ tikslą, patvirtintą Komisijos.
- 44 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1303/2013 102 straipsnyje numatyta, kad Komisija, siekdama nustatyti, ar vadovaujančiosios institucijos atliktas didelės apimties projekto pasirinkimas yra pagrįstas, įpareigojama įvertinti šį didelės apimties projektą remdamasi tam tikra to paties reglamento 101 straipsnyje išvardyta informacija, be kita ko, jo visomis išlaidomis ir visomis tinkamomis finansuoti išlaidomis.
- 45 Kalbant apie Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą, pažymėtina, kad jis įtrauktas į šio reglamento antros dalies VII antraštinės dalies III skyrių, kuriame apibrėžiamos specialios tinkamumo finansuoti sąlygos, pagal kurias turi būti vertinamos su veiksmis susijusios išlaidos, siekiant gauti ERPF paramą. Taigi, be tinkamumo finansuoti sąlygų, nustatytų remiantis nacionalinėmis taisyklėmis, kaip numatyta šio reglamento 65 straipsnio 1 dalyje, 69 straipsnyje įtvirtintos specialiosios subsidijų ir grąžinamųjų subsidijų tinkamumo finansuoti taisyklės. Be kita ko, pagal šio straipsnio 3 dalies c punktą PVM, išskyrus tuos atvejus, kai jo negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, nėra tinkamas finansuoti tokiais ESI fondų įnašais.
- 46 Pirma, Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta, kad jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, ESI fondų įnašas yra subsidija, PVM, mokėtinas už subsidijuojamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, neįtraukiamas į išlaidas, tinkamas finansuoti šiais įnašais, išskyrus tuos atvejus, kai jo negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus.
- 47 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad ši taisyklė visiškai atitinka patikimą finansų valdymo principą, numatytą SESV 317 straipsnyje, kuriuo grindžiamas struktūrinių fondų įgyvendinimas (šiuo klausimu žr. 2018 m. sausio 25 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-91/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:30, 50 punktą). Iš tiesų dėl PVM įtraukimo į ESI fondų įnašais, kaip antai subsidija,

- tinkamas finansuoti išlaidas šio įnašo gavėjas nepagrįstai praturtėtų, jeigu sumokėjęs už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą mokėtiną PVM galėtų jį susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus.
- 48 Vis dėlto pagal Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą ESI fondų subsidijomis tinkamos finansuoti išlaidos taip pat apima išlaidas, susijusias su PVM, mokėtinu už subsidijuojamą sandorį, kai šio PVM negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus.
- 49 Iš tiesų, neįtraukus PVM į ESI fondų subsidijomis tinkamas finansuoti išlaidas, kai šio mokesčio negalima susigrąžinti, padidėtų ESI fondų paramos gavėjui tenkanti finansavimo dalis, todėl tai galėtų kliudyti atlikti veiksmus, kuriuos šie fondai turėtų finansuoti.
- 50 Iš SESV 174–176 straipsnių matyti, kad struktūrinių fondų ir kitų Sąjungos finansinių instrumentų, prisidedančių prie ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos, tikslas visų pirma yra mažinti regionų išsivystymo lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimą. Šis tikslas primenamas, be kita ko, Reglamento Nr. 1303/2013 1 konstatuojamojoje dalyje ir valstybės narės privalo jį atsižvelgti, kai vykdo iš minėtų fondų ir instrumentų bendrai finansuojamas investicijas (pagal analogiją žr. 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *GAMP*, C-579/11, EU:C:2012:833, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 51 Taigi numačius, kad PVM nėra ESI fondų įnašais, be kita ko, subsidijų forma, tinkamos finansuoti išlaidos, išskyrus tuos atvejus, kai šio PVM negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte užtikrinamas geras pagal šį reglamentą nustatytą ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos mechanizmų veikimas.
- 52 Antra, iš Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto formuluotės matyti, kad grąžintinas PVM pobūdis, dėl kurio jis negali būti įtrauktas į visas ESI fondo subsidijomis tinkamas finansuoti išlaidas, turi būti numatytas atitinkamos valstybės narės PVM teisės aktuose.
- 53 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šios nuostatos formuluotė skiriasi nuo ankstesnių taisyklių, nustatytų, kiek tai susiję su ERPF įnašais, 2004 m. kovo 10 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 448/2004, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1685/2000, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos išlaidų tinkamumo ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1145/2003 (OL L 72, 2004, p. 66; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 2 t., p. 3), priedo 7 taisyklės 1 punkte, vėliau – Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punkte.
- 54 Iš tiesų šiose nuostatose, kurios buvo panaikintos ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, buvo numatyta, kad PVM nėra ERPF įnašu tinkamos finansuoti išlaidos, jei šios išlaidos, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 448/2004 priedo 7 taisyklės 1 dalimi, yra „grąžintinos, nepaisant grąžinimo būdų“, o kalbant apie Reglamento Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punktą – „gali būti grąžintos“.
- 55 Vis dėlto iš Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto formuluotės aiškiai matyti, kad nuo šiol PVM grąžintinumas gali būti vertinamas tik pagal nacionalinės PVM teisės aktus.

- 56 Tiesa, pasiūlyme dėl reglamento, kuriuo remiantis priimtas Reglamentas Nr. 1303/2013 (SEC(2011) 1141 *final* ir SEC(2011) 1142 *final*), Komisija pasiūlė PVM tinkamumą finansuoti numatyti tik tuo atveju, kai, pirma, jo negalima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus ir, antra, jį sumokėjo kitas paramos gavėjas nei neapmokestinamasis asmuo, kaip jis suprantamas pagal PVM direktyvą, su sąlyga, kad šis PVM nesusijęs su infrastruktūros tiekimu.
- 57 Vis dėlto, pirma, savo nuomonėje dėl minėto pasiūlymo (OL C 225, 2012, p. 58) Regionų komitetas nurodė, kad jei negrąžintinas PVM būtų laikomas netinkamomis finansuoti išlaidomis visuose viešojo sektoriaus institucijų įgyvendinamuose projektuose, kaip siūlo Komisija, valstybių narių bendro finansavimo dalis gerokai padidėtų ir kiltų grėsmė regionų ir vietos valdžios institucijų gebėjimui tinkamai vykdyti projektus.
- 58 Antra, Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto tekstas buvo parengtas remiantis šio sprendimo 56 punkte minėto pasiūlymo dėl reglamento Europos Parlamento pakeitimu Nr. 255. Parlamento žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto teigimu, šis pakeitimas buvo motyvuotas būtinybe „dar labiau neapsunkinti viešųjų subjektų, kuriems, neįtraukus PVM, gali kilti pavojus jų veiklos vykdymui ir galiausiai politikos, kurią jie siekia remti, veiksmingumui, biudžetų“.
- 59 Tiesa, Parlamento žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas nurodė, kad pakeitimas buvo ankstesnių programavimo laikotarpių tąsa. Vis dėlto, priešingai, nei teigia Komisija, minėta tąsa siekia atsakyti į Komisijos pasiūlymą paprasčiausiai atmesti bet kokią galimybę finansuoti viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų sumokėtą PVM, kaip tai matyti iš Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonės, kurios ištrauka nurodyta šio sprendimo 58 punkte. Taigi nebuvo kalbama apie ankstesnės schemos, pagal kurią bet kuriuo būdu susigrąžintinas PVM neturi būti finansuojamas ESI fondų įnašais, išsaugojimą.
- 60 Taigi Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto formuluotė ir genezė atspindi Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimą apriboti PVM netinkamumo finansuoti sąlygas, kuri anksčiau buvo numatyta Reglamento Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punkte, apimtį.
- 61 Nuo šiol pagal Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą PVM yra netinkamas finansuoti ERPF įnašais, be kita ko, subsidijos forma, vieninteliu atveju – kai šį mokestį galima susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, o ne, kaip teigia Komisija, bet kuriuo būdu.
- 62 Trečia, reikia konstatuoti, kad egzistuoja terminologinis skirtumas tarp Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte vartojamos formuluotės „PVM, kurį galima susigrąžinti“ ir formuluotės „atskaitytiną PVM“, įtvirtintos, be kita ko, PVM direktyvos 167, 168a, 188, 226, 295 ir 310 straipsniuose.
- 63 Priešingai, nei teigia Italijos Respublika, ESI fondų finansinio įnašo gavėjo galimybė susigrąžinti PVM neatitinka visiškai apmokestinamojo asmens teisės atskaityti mokestį pagal PVM direktyvą (pagal analogiją žr. 2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-89/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:451, 47 punktą ir 2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-407/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:453, 46 punktą).
- 64 Vis dėlto iš Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto matyti, kad teisė į PVM atskaitą yra grąžinimo būdas, kuris neleidžia įtraukti PVM į ESI fondų įnašų tinkamas finansuoti išlaidas, o to, beje, nė viena šalis neginčija.

- 65 Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją teisė į atskaitą, kuri yra sudedamoji PVM sistemos dalis, nedelsiant taikoma visiems mokesčiams, sumokėtiems sudarant pirkimo sandorius, ir ja siekiama visiškai atleisti apmokestinamąjį asmenį nuo vykdant ekonominę veiklą mokėtino ar sumokėto PVM naštos. Bendra PVM sistema užtikrinamas bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumas neatsižvelgiant į jos tikslą ar rezultatą, jeigu pati ši veikla iš esmės apmokestinama PVM. Jeigu apmokestinamasis asmuo įsigydamas prekę ar paslaugą veikia kaip apmokestinamasis asmuo ir naudoja šią prekę ar šią paslaugą savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę atskaityti už šią prekę arba paslaugą mokėtiną ar sumokėtą PVM (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 25–27 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 66 Taigi, atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 1303/2013, PVM direktyvoje garantuojama teisė į PVM atskaitą leidžia ESI fondo subsidijos gavėjui, kai šis gavėjas yra apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, susigrąžinti PVM, kurį jis anksčiau sumokėjo vykdant subsidijuojamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą.
- 67 Nors formuluotė „PVM, kai jį galima susigrąžinti pagal nacionalin[ės] PVM teisės aktus“ būtinai apima atskaitytiną PVM, ji negali būti apribota tik šiuo vieninteliu atveju, nes kitos nacionalinėje PVM teisėje numatytos susigrąžinimo galimybės taip pat gali kliudyti atsižvelgti į PVM atliekant ESI fondo įnašą.
- 68 Galiausiai, ketvirta, tiesa, kad, kaip ir Reglamento Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punkte bei Reglamento Nr. 1084/2006 3 straipsnio e punkte, kuriuo remiamasi, Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkte nenurodytas subjektas ar asmuo, kurio atžvilgiu turi būti vertinamas susigrąžintinas PVM.
- 69 Vis dėlto iš Reglamento Nr. 1303/2013 65 straipsnio 2 dalies matyti, kad išlaidos yra tinkamos finansuoti ESI fondo įnašu, jeigu jas patyrė tokio įnašo gavėjas ir jos buvo sumokėtos atitinkamu laikotarpiu. Todėl tik šio gavėjo patirtos ir sumokėtos išlaidos gali būti laikomos atitinkamo projekto tinkamomis finansuoti išlaidomis. Šio reglamento 2 straipsnio 10 punkte sąvoka „paramos gavėjas“ apibrėžta kaip viešasis arba privatus subjektas, atsakingas už veiksmų inicijavimą arba inicijavimą ir įgyvendinimą.
- 70 Taigi, kaip Bendrasis Teismas jau nusprendė dėl 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 (OL L 210, 2006, p. 25), ir Reglamento Nr. 1084/2006 (2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-89/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:451, 51 punktas), reikia manyti, kad Reglamento Nr. 1303/2013 kontekste dėl PVM tinkamumo finansuoti daroma nuoroda į ESI fondo intervencijos gavėją.
- 71 Be to, taip pat reikia pažymėti, kad parengiamuosiuose darbuose, po kurių buvo priimtas Reglamentas Nr. 1080/2006, Taryba 2006 m. birželio 12 d. priėmė bendrąją poziciją dėl Komisijos reglamento dėl ERPF pasiūlymo; pagal ją negrąžintinas PVM, kurį „galutinis gavėjas moka iš tikrųjų“, turi būti laikomas tinkamomis finansuoti išlaidomis apskaičiuojant fondų įnašą. 2006 m. birželio 13 d. Europos Parlamentui skirtame pranešime Komisija nurodė pritarianti šiai bendrajai pozicijai.

- 72 Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teisės aktų leidėjas priėmė Reglamento Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punktą, kuriame numatyta, kad PVM, kuris gali būti gražintas, nėra išlaidos, tinkamos finansuoti ERPF įnašu.
- 73 Vis dėlto iš parengiamųjų darbų, kuriais remiantis priimtas Reglamentas Nr. 1303/2013, visiškai nematyti, kad subjekto ar asmens, į kurį atsižvelgiant turi būti vertinamas PVM gražintinumas, t. y. ESI fondo paramos gavėjo, paskyrimas būtų buvęs pakeistas atsižvelgiant į teisės aktų leidėjo pasirinktą, kai jis priėmė, be kita ko, Reglamento Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punktą.
- 74 Taigi, jei už ESI fondo subsidijuojamus veiksmus mokėtiną PVM iš tikrųjų sumoka šios subsidijos galutinis gavėjas ir jei ši PVM jis gali susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, šis mokestis negali būti įtrauktas į šia subsidija tinkamas finansuoti išlaidas.
- 75 Atsižvelgiant į visus šiuos argumentus reikia išnagrinėti tris motyvus, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, ir Italijos Respublika teigia, kad visi jie grindžiami Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu.

Dėl pirmojo motyvo, grindžiamo tuo, kad Ekonominės plėtros ministerija yra Italijos valstybės centrinės administracijos dalis

- 76 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal ginčijamo sprendimo 25 konstatuojamąją dalį Ekonominės plėtros ministerija turi ERPF finansinio įnašo gavėjos statusą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1303/2013 2 straipsnio 10 punkte pateiktą apibrėžtį.
- 77 Be to, to paties reglamento 2 straipsnio 9 punkte sąvoka „veiksmas“ apibrėžiama kaip „projektas, sutartis, veiksmas arba grupė projektų, kuriuos atrenka atitinkamų programų vadovaujančiosios institucijos arba kurie atrenkami jų atsakomybe ir kuriais padedama siekti prioriteto (-ų) tikslų“.
- 78 Taip pat šalys neginčija, kad *Open Fiber* už atlygį statoma infrastruktūra, kaip antai itin spartaus ryšio interneto prieigos tinklas, yra prekių tiekimas už atlygį valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia PVM mokėtojas, veikdamas kaip toks, kuriam taikomas PVM pagal PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punktą, o PVM našta tenka ERPF įnašo gavėjui, t. y. Ekonominės plėtros ministerijai.
- 79 Dėl ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamojoje dalyje pateikto motyvo, kad Ekonominės plėtros ministerijos sumokėtas PVM Ekonomikos ir finansų ministerijai negali būti laikomas Italijos centrinės administracijos patirtomis išlaidomis, Komisija paaiškina, kad atsižvelgė į tai, jog Ekonominės plėtros ministerija finansuojama iš valstybės biudžeto, kuris, be kita ko, finansuojamas iš PVM sumokėjimo lėšų.
- 80 Vis dėlto, pirma, iš bylos medžiagos visiškai nematyti, kad Ekonominės plėtros ministerijos patirtas PVM išlaidas dėl didelės apimties projekto BUL įgyvendinimo atlygins Ekonomikos ir finansų ministerija iš biudžeto, todėl tokia ERPF įnašo gavėjo PVM susigrąžinimo tvarka nenustatyta.
- 81 Kita vertus, net darant prielaidą, kad tokia biudžetinė kompensacija egzistuoja, Komisija neįrodė, kad tai yra susigrąžinimas pagal nacionalinės PVM teisės aktus.

- 82 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto ir kaip nurodyta šio sprendimo 52–61 punktuose, PVM netinkamumas finansuoti ERPF įnašais taikomas tik tuo atveju, kai paramos gavėjas, kuris turi sumokėti šį mokestį, gali jį susigrąžinti pagal nacionalinės PVM teisės aktus, o ne, priešingai, nei teigia Komisija, tuo atveju, kai PVM grąžintinas bet kuriuo būdu.
- 83 Taip pat ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamojoje dalyje nurodytas motyvas negali būti pripažintas pagrįstu, nes dėl jo PVM sistemiškai neįtraukiamas į ERPF įnašu tinkamas finansuoti išlaidas, kai paramos gavėjas yra centrinė valstybės narės administracija, kaip antai ministerijos departamentas šiuo atveju.
- 84 Be to, kad toks aiškinimas niekaip neišplaukia iš Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punkto teksto, juo būtų įtvirtintas nevienodas požiūris į viešuosius subjektus, kurie gali gauti ESI fondų paramą, taip pažeidžiant to paties reglamento 2 straipsnio 10 punktą, kuriame į sąvokos „paramos gavėjo“ apibrėžtį įtraukiami viešieji subjektai, neatsižvelgiant į tai, kad tie subjektai priklauso valstybės narės centrinei administracijai arba turi atskirą ir savarankišką teisinį subjektiškumą.
- 85 Taigi remdamasi ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamojoje dalyje pateiktu motyvu, kad Ekonominės plėtros ministerijos PVM mokėjimas Ekonomikos ir finansų ministerijai negali būti laikomas Italijos centrinės administracijos patirtomis išlaidomis, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą.

Dėl antrojo motyvo, iš esmės grindžiamo tuo, kad PVM neturėjo mokėti Ekonominės plėtros ministerija

- 86 Ginčijamo sprendimo 31 konstatuojamojoje dalyje Komisija iš esmės nusprendė, kad PVM išlaidos, susijusios su itin spartaus interneto prieigos tinklo statyba, priskirtinos *Infratel*, kaip Ekonominės plėtros ministerijos vidaus bendrovei, o ne pačiai ministerijai. Pagal PVM direktyvą jokie mokesčio nemokama vykdant „vidaus sandorį“, todėl *Infratel* šiai ministerijai pateiktose sąskaitose faktūrose PVM neturėjo būti įtrauktas. Be to, *Infratel*, kaip PVM mokėtoja, galėjo atskaityti nagrinėjamą PVM.
- 87 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašyme dėl ERPF finansinio įnašo Italijos valdžios institucijos nurodė, jog visas didelės apimties projekto BUL finansavimas, t. y. ne tik kapitalo išlaidos, kurios apima turto, kaip antai infrastruktūros, įsigijimo išlaidas, bet ir eksploatavimo išlaidos, bus valdomas tarpininkaujant *Infratel*, nepatikslingamos, kad ši bendrovė nemoka PVM.
- 88 Vis dėlto tame pačiame prašyme buvo nurodyta, kad Ekonominės plėtros ministerija padengs eksploatavimo išlaidas, kurios paprastai apima mokesčius, pagal 2015 m. spalio 20 d. šios ministerijos, *Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa* ir *Infratel* sudarytą programos susitarimą.
- 89 Be to, Italijos valdžios institucijos aiškiai nurodė, kad įtraukė PVM į tinkamas finansuoti išlaidas, nes šį mokestį moka paramos gavėjas, t. y. Ekonominės plėtros ministerija.
- 90 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 15 punkto ir Italijos Respublikos atsakymų į proceso organizavimo priemonės, atsižvelgiant į itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos darbų eigą, koncesininkė *Open Fiber* turėjo išrašyti sąskaitas faktūras, atitinkančias šių darbų išlaidas ir įtrauktą PVM *Infratel*, kuri turėjo sumokėti tik šių sąskaitų faktūrų sumą be PVM.

- 91 Savo ruožtu Ekonominės plėtros ministerija turėjo sumokėti šių sąskaitų faktūrų dalį, atitinkančią PVM, tiesiogiai Ekonomikos ir finansų ministerijai pagal šio sprendimo 15 punkte minėtą atskirto PVM mokėjimo tvarką, pagal kurią šios institucijos turėjo tiesiogiai sumokėti PVM už viešosios valdžios institucijoms skirtų prekių tiekimą ir paslaugų teikimą į atskirą ir užblokuotą mokesčių administratoriaus banko sąskaitą.
- 92 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagal Italijos valdžios institucijų pasirinktą institucinę struktūrą, kurios Komisija neginčija, įgyvendinant didelės apimties projektą BUL PVM, susijusį su itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos išlaidomis, turėjo padengti ERPF įnašo gavėjas, t. y. Ekonominės plėtros ministerija, o ne *Infratel*.
- 93 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 31 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad PVM nebuvo mokėtinas vykdant „vidaus sandorius“, todėl *Infratel* galėjo sumokėti PVM, susijusį su itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos išlaidomis, vietoje Ekonominės plėtros ministerijos, o vėliau ši bendrovė galėjo jį atskaityti.
- 94 Taigi, Komisijos teigimu, išlaidos, kurias sudaro PVM, patirtos dėl itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos išlaidų, nėra aiški ERPF įnašo gavėjo finansinė našta. Iš to matyti, kad PVM nėra paramos gavėjo tinkamos finansuoti išlaidos.
- 95 Vis dėlto, pirma, reikia konstatuoti, kad sąvokos „vidaus sandoris“ ir „vidaus bendrovė“ nėra numatytos PVM direktyvoje. Komisija taip pat nesirėmė Italijos PVM teisės nuostatomis, kuriose būtų apibrėžtos ar vartojamos tokios sąvokos.
- 96 Apskritai Komisija neįrodė, kad *Infratel*, kaip teisiškai atskira nuo Ekonominės plėtros ministerijos bendrovė, neturėjo jai perkelti PVM.
- 97 Antra, tiek, kiek Komisija ketino remtis PVM direktyvos 11 straipsniu, iš tiesų šios nuostatos pirmoje pastraipoje numatyta, kad kiekviena valstybė narė gali atskiru apmokestinamuoju asmeniu laikyti jos teritorijoje įsisteigusius asmenis, kurie teisiškai yra savarankiški, tačiau glaudžiai tarpusavyje susiję finansiniais, ekonominiais ir organizaciniais ryšiais.
- 98 Tokia nuostata yra sąlyginio pobūdžio, nes pagal ją reikalaujama priimti nacionalines nuostatas, nustatančias faktinę atitinkamų asmenų glaudžių finansinių, ekonominių ir organizacinių ryšių apimtį (pagal analogiją žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt*, C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 50 punktą). Be to, kaip teigė Italijos Respublika, o Komisija šiuo klausimu jai neprieštaravo, šia nuostata suteikta galimybė nebuvo įgyvendinta Italijos teisės aktuose, kiek tai susiję su tokiais subjektais, kaip Ekonominės plėtros ministerija ir *Infratel*, kurios yra du atskiri teisės subjektai.
- 99 Taigi bet kuriuo atveju Komisija negalėjo nuspręsti, kad *Infratel* ir Ekonominės plėtros ministerijos tarpusavio veiksmai buvo įvykdyti tarp dviejų subjektų, sudariusių vieną apmokestinamąjį asmenį, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 11 straipsnį, o tai leido minėtai ministerijai perkelti *Infratel* PVM, mokėtiną už itin spartaus interneto prieigos tinklo statybą.

- 100 Trečia, tiesa, kad, kaip pabrėžia Komisija, sprendimas paskirstyti pajamas ir išlaidas keliems tos pačios valstybės narės viešiesiems subjektams ir kelioms už projektą atsakingoms institucijoms negali pakeisti išlaidų, visų pirma už minėto projekto įgyvendinimą sumokėto PVM, tinkamumo finansuoti vertinimo (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-407/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:453, 32 punktą).
- 101 Vis dėlto pakanka konstatuoti, kad šioje byloje Italijos valdžios institucijų pasirinkimas nesinaudoti *Infratel* paslaugomis neturėjo įtakos Ekonominės plėtros ministerijos atliktam PVM, kurį jai tiesiogiai sąskaitose faktūrose nurodė *Open Fiber*, mokėjimui už itin spartaus interneto prieigos tinklo statybą.
- 102 Be to, Komisija neįrodė ir net netvirtino, kad Italijos valdžios institucijų pasirinkta institucinė struktūra, skirta didelės apimties projektui BUL įgyvendinti, tiek, kiek ja galutinė PVM našta perkeliama Ekonominės plėtros ministerijai, buvo neteisėta atsižvelgiant į PVM direktyvoje nustatytas taisykles.
- 103 Taigi antrasis motyvas, kuriuo grindžiamas ginčijamas sprendimas, grindžiamas tuo, kad PVM už itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos darbus turėjo sumokėti tik *Infratel*, kaip Ekonominės plėtros ministerijos vidaus bendrovė, taip pat pažeidžia Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą.

Dėl trečiojo motyvo, grindžiamo PVM, mokėtino už itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos darbus, neutralizavimu PVM, renkamam nuo šio tinklo koncesijos mokesčių

- 104 Ginčijamo sprendimo 32 konstatuojamojoje dalyje Komisija iš esmės nusprendė, kad itin spartaus interneto prieigos tinklo koncesijos mokesčiai, kuriuos koncesininkas sumokėjo *Infratel*, kaip perkančiajai organizacijai, apmokestinami PVM, kurį koncesininkas tiesiogiai moka Italijos mokesčių administratoriui pagal atskirto mokėjimo tvarką. Taigi už šio tinklo statybos darbus mokėtinas pirkimo PVM neutralizuojamas pardavimo PVM už šiuos mokesčius, todėl teoriškai jį galima susigrąžinti.
- 105 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad šis motyvas dėl už statybos darbus mokėtino PVM neutralizavimo PVM, kurį *Infratel* gauna už koncesijos mokesčius, nėra susijęs su Ekonominės plėtros ministerija, kuri yra ERPF įnašo už didelės apimties projektą BUL gavėja. Taigi toks motyvas neįrodo, kad minėta ministerija gali susigrąžinti PVM, kurį ji turi sumokėti pagal sąskaitas faktūras už itin spartaus interneto prieigos tinklo kūrimo etapą, pagal nacionalinės PVM teisės aktus.
- 106 Iš tiesų iš bylos medžiagos matyti, kad, atsižvelgiant į minėto tinklo statybos darbų eigą, *Infratel* turėjo sumokėti tik *Open Fiber* išrašytose sąskaitose faktūrose nurodytas sumas be mokesčio, o Ekonominės plėtros ministerija turėjo sumokėti šiose sąskaitose faktūrose nurodytą sumą, atitinkančią PVM, tiesiogiai mokesčių administratoriui.
- 107 Be to, kaip nurodo Italijos Respublika, o Komisija šiuo klausimu neprieštarauja, Ekonominės plėtros ministerija nelaikoma apmokestinamuoju asmeniu, kai vykdo veiklą ar sandorius kaip institucija, pavyzdžiui, įgyvendina didelės apimties projektą BUL, nes ji šią veiklą ar sandorius vykdo kaip valdžios institucija pagal PVM direktyvos 13 straipsnį, kuris į Italijos teisės sistemą perkeltas 1972 m. spalio 26 d. *decreto del Presidente delle Repubblica n. 633 – Istituzione e*

disciplina dell'imposta sul valore aggiunto (Respublikos prezidento dekretas Nr. 633, dėl pridėtinės vertės mokesčio nustatymo ir reglamentavimo; GURI, paprastasis priedas Nr. 292, 1972 m. lapkričio 11 d.) 4 straipsniu.

- 108 Taigi Ekonominės plėtros ministerija neturėjo teisės atskaityti PVM, susijusio su itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos išlaidomis pagal PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje ir 1972 m. spalio 26 d. Respublikos Prezidento dekreto Nr. 633 19 straipsnio 1 dalyje numatytą tvarką.
- 109 Be to, iš bylos medžiagos nematyti, kad Ekonominės plėtros ministerija galėtų netiesiogiai, bent jau iš dalies, susigrąžinti PVM, kurį *Open Fiber* turi sumokėti už koncesijos mokestį per itin spartaus interneto prieigos tinklo eksploatavimo etapą, todėl ši ministerija gali būti laikoma realiai ir galutinai patiriančia šių išlaidų našta.
- 110 Šiuo klausimu vien aplinkybės, kad *Infratel* yra valstybės kapitalo bendrovė, netiesiogiai priklausanti Italijos valstybei, kuri ją kontroliuoja, nepakanka, kad būtų nustatyta, jog egzistuoja Ekonominės plėtros ministerijos netiesioginio PVM susigrąžinimo mechanizmas.
- 111 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad toks mechanizmas egzistuoja arba gali būti įgyvendintas tarp Ekonominės plėtros ministerijos ir *Infratel*, šios ministerijos PVM, mokėtino itin spartaus interneto prieigos tinklo statybos etape, išlaidos gali būti neįtrauktos į visas ERPF įnašu tinkamas finansuoti išlaidas tik jei šis netiesioginis PVM susigrąžinimas tarpininkaujant *Infratel* yra numatytas Italijos PVM teisės aktuose, o to Komisija net neteigia.
- 112 Šiuo klausimu Komisija negali pagrįstai remtis 2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Vengrija / Komisija* (T-89/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:451) ir 2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Vengrija / Komisija* (T-407/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:453) Bendrojo Teismo padaryta išvada.
- 113 Tiesa, šiose dviejose bylose Bendrasis Teismas atmetė ieškinius dėl dviejų Komisijos sprendimų, kuriais atsisakoma PVM įtraukti į ERPF ir Sanglaudos fondo įnašais tinkamas finansuoti išlaidas, panaikinimo.
- 114 Vis dėlto, pirma, šie du Komisijos sprendimai buvo reglamentuojami, be kita ko, Reglamentu Nr. 1084/2006, kurio 3 straipsnio e punkte, kaip ir Reglamento Nr. 1080/2006 7 straipsnio 1 dalies d punkte, numatyta, kad PVM, kurį galima susigrąžinti, neįtraukiamas į išlaidas, tinkamas finansuoti Sanglaudos fondo intervencijomis, nenustatinėjant, ar susigrąžinimo tvarka numatyta nacionalinės PVM teisės aktuose.
- 115 Antra, abiejose bylose, kuriose priimti šio sprendimo 112 punkte minėti sprendimai, paramos gavėjas atsižvelgė į tose bylose nagrinėjamų projektų statybos ir eksploatavimo etapų bendrą finansinį valdymą ir atliko išlaidų ir naudos analizę, susijusią su projektais, iš kurių gaunama pajamų.
- 116 Nagrinėjamu atveju, kaip priminta šio sprendimo 6 punkte, parama iš ERPF didelės apimties projektui BUL yra su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba, kaip matyti iš Komisijos atlikto atskiro finansavimo poreikių įvertinimo laikantis taikomų valstybės pagalbos taisyklių.

- 117 Kaip teisingai nurodo Italijos Respublika, iš Reglamento Nr. 1303/2013 redakcijos, taikytos ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, 61 straipsnio 8 dalies matyti, kad taisyklės, susijusios su veiksmams, iš kurių gaunama grynujų pajamų juos užbaigus, netaikomos veiksmams, kuriems pagal šią programą teikiama parama yra suderinama valstybės pagalba.
- 118 Galiausiai Komisija neįrodė, kad Italijos PVM teisės aktuose numatyti kiti PVM susigrąžinimo mechanizmai nei PVM direktyvoje įtvirtinta teisė į atskaitą, pagal kurią viešosios teisės reguliuojamoms įstaigoms, kaip antai Ekonominės plėtros ministerijai, leidžiama susigrąžinti PVM, kurį jos patiria kaip galutiniai vartotojai.
- 119 Taigi vien aplinkybė, kad itin spartaus interneto prieigos tinklo koncesijos mokesčiai, kuriuos koncesininkas moka *Infratel*, kaip perkančiajai organizacijai, apmokestinami PVM, neturi įtakos realiam ir galutiniam PVM, susijusio su didelės apimties projekto BUL įgyvendinimu, išlaidų priskyrimui Ekonominės plėtros ministerijai. Kadangi Komisija neįrodė, kad ši ministerija galėjo susigrąžinti šias išlaidas pagal nacionalinės PVM teisės aktus, ginčijamo sprendimo 32 konstatuojamojoje dalyje nurodytas trečiasis motyvas taip pat pažeidžia Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 120 Iš viso to, kas minėta, matyti, kad trys motyvai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, pažeidžia Reglamento Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalies c punktą. Taigi ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, ir nebereikia nagrinėti kitų ieškinio pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 121 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Italijos Respublikos pateiktus reikalavimus.
- 122 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2019 m. balandžio 3 d. Komisijos sprendimą C(2019) 2652 *final*, kuriuo patvirtinamas finansinis įnašas į didelės apimties projektą „Didelės apimties nacionalinis itin spartaus ryšio projektas – baltosios zonos“, atrinktą vykdant veiksmų programas „POR Abruzzo FESR 2014-2020“, „Basilicata“, „POR Calabria FESR FSE“, „Campania“, „POR Emilia Romagna FESR“, „POR Lazio FESR“, „POR Liguria FESR“, „POR Lombardia FESR“, „POR Marche FESR 2014-2020“, „POR Piemonte FESR“, „POR Puglia FESR-FSE“, „POR Sardegna FESR“, „Sicilia“, „Toscana“, „POR Umbria FESR“, „POR Veneto FESR 2014-2020“ ir „Įmonės ir konkurencija“ Italijoje, tiek, kiek juo į Europos Sąjungos finansavimą neįtraukiamos paramos gavėjo kaip pridėtinės vertės mokesčiai patirtos išlaidos.**
- 2. Europos Komisija padengia savo ir Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

3. Čekijos Respublika ir Ispanijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

da Silva Passos

Valančius

Reine

Paskelbta 2022 m. birželio 22 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.